

Deklaration fra det europæiske topmøde, Paris, 19.–20. oktober 1972.

Foreløbig og uofficiel oversættelse.

(Den franske tekst er originalteksten)

Stats- eller regeringschefer fra det udvide- de fællesskabs medlemslande, der for første gang mødtes den 19. og 20. oktober i Paris, efter en invitation fra den franske præsident, erklærer højtideligt følgende:

At udvidelsen i overensstemmelse med traktaternes regler og med respekt for det, de seks oprindelige medlemslande allerede har opnået, er ved at blive en realitet, som vil give fællesskabet en ny dimension,

på et tidspunkt, da verdensbegivenhederne er i færd med at skabe dybtgående ændringer i den internationale situation,

da der er et generelt ønske om afspænding og samarbejde som et svar på alle folkeslags interesser og dybeste ønsker,

da alvorlige monetære og handelsmæssige problemer kræver, at man søger at finde varige løsninger, der vil fremme en stabil økonomisk vækst,

da mange udviklingslande ser kløften blive udvidet mellem sig og de industrielle nationer og stiller berettigede krav om forøget bistand og en mere retfærdig fordeling af velstanden,

da fællesskabets opgaver vokser i omfang og nye ansvar bliver lagt på dets skuldre,

er tidspunktet kommet, hvor europæerne klart må erkende, at deres lande har ens interesser, og Europa må forstå omfanget af sin formåen og sine pligers størrelsesorden.

Endvidere må Europa være i stand til at lade sin stemme høre i verdensanliggender og yde et bidrag, der står i et rimeligt forhold til dets menneskelige, intellektuelle og materielle ressourcer. Det må hævde sine egne synspunkter i internationale spørgsmål på en måde, der svarer til dets kald som forkæmper for åbenhed, fremskridt, fred og samarbejde. Med dette formål for øje:

1. Bekræfter medlemslandene deres beslutning om at basere udviklingen af deres fællesskab på demokrati, meningsfrihed, fri bevægelse af mennesker og ideer og deres folks deltagelse gennem frit valgte repræsentanter.

2. Medlemslandene er fast besluttet på at styrke fællesskabet gennem oprettelsen af en økonomisk og monetær union, som skal garantere stabilitet og økonomisk vækst, danne grundlag for deres solidaritet og en nødvendig basis for socialt fremskridt samt tjene til at udligne forskelle regionerne imellem.

3. Økonomisk ekspansion er ikke et mål i sig selv, men bør først og fremmest sigte på at mindske forskellen i livsvilkårene. Den må ske med deltagelse af alle samfundsgrupper. Den må føre til såvel en forbedring af tilværelsens kvalitative sider som en højere levestandard. I overensstemmelse med den europæiske livsholdning skal der lægges særlig vægt på ikke-materielle værdier og goder og på miljøbeskyttelse, for at fremskridtet kan tjene det enkelte menneske

4. Fællesskabet er helt klar over problemer i forbindelse med den fortsatte underudvikling i verden. Det bekræfter sin beslutning om – inden for rammerne af en verdensomspændende politik – over for udviklingslandene at forøge sine bestræbelser på bistand og teknisk assistance til de mindst begunstige folk. Fællesskabet vil særligt tage hensyn til de lande, som fællesskabet gennem geografi, historie, og de forpligtelser, fællesskabet er indgået på, har et særligt ansvar for.

5. Fællesskabet bekræfter sin vilje til at opmuntre den internationale handelsudvikling. Dette gælder alle lande uden undtagelse. Fællesskabet er rede til snarest muligt med den fordomsfri indstilling, som det allerede har givet udtryk for og vist, i overens-